

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอเบตลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2

กรวีร์ ฆะปัญญา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอเบตลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ในด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน และด้านการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาในอำเภอเบตลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 220 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จำนวน 110 คน

เครื่องมือที่ใช้วัดความคิดเห็นของครู เป็นแบบสอบถามเลือกตอบที่เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอเบตลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และด้านการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อ สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอเบตลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอ บ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านจึงนำค่า คะแนนเฉลี่ยไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ่ พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทสูงกว่า ระดับ ป.บัณฑิตมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีระดับ การศึกษาปริญญาโท มีความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั วองค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษามากกว่าระดับการศึกษาระดับ ป. บัณฑิต

คำสำคัญ

ความคิดเห็น / ครู / สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ

บทนำ

สถานศึกษาคือแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของ ผู้เรียนคือ ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา การศึกษาหรือการเรียนรู้จึงมีความผูกพันกับ สถานศึกษา เมื่อพูดถึงการศึกษาก็จะต้องคิดถึงสถานศึกษาและเมื่อจะเปรียบเทียบสถานศึกษาด้านคุณภาพ และมาตรฐาน ก็มักจะเปรียบเทียบกันในเรื่องของงานวิชาการ ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาและการ บริหารงานวิชาการจึงเป็นเรื่องที่ต้องพูดถึงเกี่ยวพันกัน ไปไม่มีที่ สิ้นสุดโดยงานวิชาการเป็นงานหลักที่ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการ เรียนการสอนให้ ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ความสามารถและทักษะเพื่อให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (ทัศนี วงศ์ยืน, ม.ป.ป,สื่อออนไลน์)

งานวิชาการถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมใน การวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง งาน วิชาการของโรงเรียนประกอบด้วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก ซึ่งโรงเรียนจะต้อง สร้างหลักสูตรของตนเอง เรียกว่า หลักสูตรสถานศึกษา ดังนั้น ครูจะต้องทำหน้าที่ในการสร้างและพัฒนา หลักสูตร การนำหลักสูตร ไปใช้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 หน้า 8)

การพัฒนาการจัดการศึกษาให้แก่ประชากรวัยเรียนบนพื้นที่สูง ทั้งที่มีและไม่มีหลักฐานทาง ทะเบียนราษฎร์ ให้มีโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพอย่างทั่วถึงด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ตามบริบทของ พื้นที่ที่สถานศึกษาตั้งอยู่ จะเห็น ได้ว่ามีกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเด็กด้อยโอกาสหลายฉบับ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่กำหนดให้ความคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสและผู้ที เสียเปรียบทางการศึกษาได้มีโอกาสด้านการศึกษาและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ โดยเน้นความเป็นธรรมไม่เลือก ปฏิบัติเพราะกฎแห่งความแตกต่าง ความเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่าง ทั่วถึงมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งได้ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียน ในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 2 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารงาน วิชาการ โรงเรียนอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 2 เพื่อนำผล การศึกษามาเป็นข้อมูลสารสนเทศ ปรับปรุงงานวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านพัฒนาระบบประกัน คุณภาพการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และด้านการส่งเสริม สนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน ในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 โดยจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูผู้สอน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 ของโรงเรียนในอำเภอ บ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 2 จำนวน 11 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน บ้านบ่อหลวง โรงเรียนบ้านบ่อหลวง สาขาห้วยโป่ง โรงเรียนบ้านสะปิ้น โรงเรียนบ้านสว่าง โรงเรียนบ้าน บ่อหยวก โรงเรียนบ้านขุนน้ำน่าน โรงเรียนบ้านผักเหือก โรงเรียนบ้านยอดดอยวัฒนา โรงเรียนบ้านสบ มาง โรงเรียนบ้านนาบง โรงเรียนบ้านห่างทางหลวง จำนวน 220 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนตามกรอบการ บริหารงานวิชาการของ กระทรวงศึกษาธิการ (2552 หน้า 7) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านการแนะแนวการศึกษา
- 2.2 ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.3 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 2.4 ด้านการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศและระดับการศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอเบญจเทวี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 2 ตามกรอบการบริหารงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ(2552, หน้า 7) ทั้งหมด 4 ด้าน

1. ด้านการแนะแนวการศึกษา
2. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
3. ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่

จัดการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเบญจเทวี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเบญจเทวี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอเบญจเทวี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ผู้ศึกษานำมาวิเคราะห์โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้านแล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบเกณฑ์ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง มีการดำเนินการในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต2จำแนกตามขนาด โรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้สถิติที (t-test) แบบ Independent

ผลการวิจัย

1. ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด
2. ครูมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ
3. ครูมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต2 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. ครูมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและระดับการศึกษาปริญญาโทสูงกว่าระดับการศึกษา ป.บัณฑิตมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีความคิดเห็นมากกว่าระดับการศึกษาระดับ ป.บัณฑิตและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีความคิดเห็นมากกว่าระดับการศึกษา ป.บัณฑิต ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอบ่อเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต2

1. ครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต2 มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอบ่อเกลือ ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1) **ด้านการแนะแนวการศึกษา** มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามข้อรายการพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ การดำเนินการสูงสุดคือ การสร้างเครือข่ายและประเมินผล กระบวนการแนะแนวการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนบนพื้นที่สูงการจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายหยุด ปากิตตะ (2552 : 294) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 6 ผลการวิจัยพบว่าด้านการแนะแนวการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) **ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา** มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพสถานศึกษาภายในเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการ ของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษา จะประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและ“ระบบการประกันคุณภาพภายนอก”เพื่อใช้เป็นกลไกในการศรัทธารักษาคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งสถานศึกษาจะต้องพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารและการปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยันต์อินทเจริญสานต์ (2552 : 66) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของระวีพรธ รมภริง(2558 : 134) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

3) **ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน** มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้อำนวยการและครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามแนวการปฏิบัติกรอบงานวิชาการ ทั้ง 12 ด้าน เช่น ประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาทั้งบริเวณใกล้เคียง ภายในเขตพื้นที่การศึกษาต่างเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ สุทาลา (2552 : 119-122) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาพิเศษ ภาคเหนือตอนบน สังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนมีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และสอดคล้องกับ สายหยุด ปากิตตะ (2552 : 294) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 6 ผลการวิจัยพบว่าด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4) **ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา** มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการให้ความสำคัญกับงานวิชาการ การสำรวจความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร

หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาและ การสำรวจความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้าน วิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ สุทา ลา (2552 : 119-122) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนการศึกษาพิเศษ ภาคเหนือ ตอนบน สังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษามีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ใน ระดับ มาก และสอดคล้องกับ สายหยุด ปากิตตะ (2552 : 294) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและ ความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 6 ผลการวิจัยพบว่าด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการ บริหารวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประเด็นดังกล่าวพนัส ด้วงเอก และคนอื่น ๆ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 พบว่า ครูวิชาการที่มีเพศต่างกันมี ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมอยู่ในระดับมากรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและ ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันยกเว้นรายข้อในเรื่องการจัดทำแผนการนิเทศการใช้หลักสูตร การส่งเสริมการ จัดการเรียนการสอนที่หลากหลายการส่งเสริมให้มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .01 และการส่งเสริมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะ แตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมแตกต่างกันและรายด้านแตกต่างกัน ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านการนิเทศ ภายในด้านการแนะแนวการศึกษาด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและด้านการ ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมไม่แตกต่างกันและราย ด้านแตกต่างกันในด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อุทิศด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านการ นิเทศภายในและด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัย ของ สมศักดิ์ คงสมนวน(2534 : ง) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน โดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอันเกิดจากความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ถึงแม้จะเป็นครูผู้สอนที่มี

วุฒิการศึกษาสูงหรือมีครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาน้อยก็ยังคงตระหนักและมีความรับผิดชอบในหน้าที่การทำงานเหมือนกันจึงมีแนวความคิดไม่ต่างกันและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิท ชื่อสตัย (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีพบว่าครูที่มีครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นแล้วครูที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรีมีความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษามากกว่าระดับการศึกษาในระดับ ป บัณฑิต เป็นเพราะครูที่จบในระดับการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรีเรียนครูมาโดยตรง มีจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เรียนรู้และเข้าใจไปพร้อมๆกับเด็ก อีกทั้งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 1 ปีการศึกษา ย่อมสัมผัสและเข้าถึงตัวเด็กเข้าใจในวิชาชีพของตนได้มากกว่าครูที่มีระดับการศึกษา ป บัณฑิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับข้อค้นพบจากการวิจัย

1. ด้านการแนะแนวการศึกษา
ทางโรงเรียนควรจัดการแนะแนวการศึกษาไปยังโรงเรียนต่างๆใกล้เคียง
2. ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ทางโรงเรียนควรส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้ครอบคลุมทุกมาตรฐานการเรียนรู้
3. ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
ทางโรงเรียนควรให้ความสำคัญในเรื่องการให้ความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
ทางโรงเรียนควรมีการพัฒนาครูให้ความรู้แก่ชุมชน รวมถึงสถาบันการศึกษาอื่นๆที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา
ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557).คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหาร รูปแบบนิติบุคคล.
ม.ป.ท: ม.ป.พ.

ทัศนีย์ วงศ์เย็น. (ม.ป.ป). การบริหารงานวิชาการ. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2559, จาก

<https://mystou.files.wordpress.com/2012/02/23503-4-k.pdf>.

พนัส คิ้วเอก. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
,2554.

ระวีพรรณ รมภีรัง. (2558). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน วิทยานิพนธ์
ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ลำปาง.

สนิท ชื่อสัตย์. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร
โรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี วิทยานิพนธ์ครุศาส
ตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2543.

สมศักดิ์ คงสมนวล. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

สายหยุด ปากิตตะ. (2552). การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต.
วิทยานิพนธ์ศ.มมหาวิทยาลัราชภัฏนครราชสีมา,นครราชสีมา

สุริยัน อินทเจริญศักดิ์.(2552). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 2,การศึกษาอิสระ คบ.,มหาวิทยาลัราชภัฏ
เชียงราย: เชียงราย

สุวิทย์ สุทาลา. (2552). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ภาคเหนือตอนบน สังกัดสำนัก
บริหารการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ, วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
,เชียงราย